

LESSON 26**THE BUDDHA'S DAILY ROUTINE**

The Buddha's daily routine was divided into five parts such as (i) The Forenoon Session, (ii) The Afternoon Session, (iii) The First Watch, (iv) The Middle Watch and (v) The Last Watch.

THE FORENOON SESSION: (4.00 a.m.-12.00 noon)

The Buddha gets up at 4.00 a.m. and as soon as He has had a wash He sits down and meditates for one hour. Then from 5.00 a.m. to 6.00 a.m., He looks round the world with His mental eye to find out where there is anybody whom He could help. At 6.00 a.m. He will put on His robe and go out begging for His food to the nearest village or city He is staying, or if there is some one who needs His help urgently He quickly goes there with some other monks or else alone.

Then He goes from house to house with his eyes fixed to the ground, receiving in silence, any food that was put into the bowl. If He is with His disciples He goes out begging with them in one single file behind Him. If people invite Him to their houses to take lunch He goes there. After lunch He would preach to the people and monks His Noble Truth. If there is anybody wishing to be ordained He ordains such a person.

THE AFTERNOON: (12.00 noon - 6.00 p.m.)

This is the time when monks usually come to the Buddha to ask questions. If there are any questions He answers them and gives them advice and subjects for meditation. When they have gone away, He retires to His room and looks round the world with His mental eye to see whether there is anybody looking for His help. If He finds anyone He goes there. If there is nobody He comes out of the room to meet hundreds of people waiting in the preaching Hall. He preaches to them in such 2 way that everybody feels that the Buddha is preaching to each one of them separately, "Giving joy to the w'se, promoting the intelligence of the average people and dispelling the darkness of the dull-witted."

THE FIRST WATCH. (6.00 p.m. 10.00. p.m.)

During this time the monks come again to the Buddha to either listen to the preaching or to ask questions to clarify their doubts. Even other people come to see the Buddha at this time of the night.

THE MIDDLE WATCH: (10.00 p.m. – 2.00 a.m.)

During this period the Devas go to see the Buddha and learn His Truth of life. We cannot see them with our eyes.

THE LAST WATCH: (2.00 am. – 4.00 a.m.)

From 2.00 a.m. to 3.00 a.m. He walks up and down. From 3.00 am. – 4.00 am. He sleeps. As soon as He gets up He continues His daily routine in this manner.

Thus we can see the Buddha was busy the whole day. In fact He slept only for one hour per day during His 45 years of teaching as a Buddha. During the early hours of the day He saw the whole universe, blessed it with His boundless love and brought happiness to millions. He became the Buddha at the age of 35, preached another 45 years and relinquished his body at the age of 80.

သင်ခန်းစာ (၂၆)

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ နေ့စဉ် လုပ်ငန်းစဉ်

မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်နေ့တာလုပ်ငန်းစဉ်များသည် ငါးပိုင်း ပိုင်းထား၏။ (၁) မွန်းမတည့်မီ အချိန် (၂) မွန်းလွဲချိန် (၃) ညနေခင်းအချိန် (၄) ညသန်းခေါင်ယံချိန်နှင့် (၅) အာရုံ မတက်မီအချိန် ဟု အချိန်ငါးပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။

၁။ နံနက်မှ မွန်းမတည့်မီ အချိန် (နံနက် ၄ နာရီမှ နေ့လည် ၁၂ နာရီ)
မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက် ၄-နာရီတွင် နားစက်ရာမှထ၍ သန့်စင်ပြီးလျှင် တစ်နာရီ တရားထိုင်

တော်မူပါတယ်။ နံနက် ၅-နာရီမှ ၆-နာရီထိ စကြာဝဠာတစ်ခွင်လုံးကို ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဖြန့်ကြက်ကာ ကယ်တင်ဖို့လိုအပ်သည့် သတ္တဝါများကို ကယ်ဆယ်နိုင်ရန် ကြည့်ရှုခဲ့ပါတယ်။ နံနက် ၆-နာရီတွင် သင်္ကန်းကိုရုံတော်မူကာ အနီးအနားမြို့ရွာ သို့မဟုတ် သီတင်းသုံးနေထိုင်သော မြို့ရွာတွင် ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူရန် ထွက်ခွါခဲ့ပါတယ်။ တခါတရံ တစ်ဦးဦးက အရေးတကြီး ပင့်ဖိတ်ပါက တစ်ဦး တည်းဖြစ်စေ၊ ရဟန်းတချို့နှင့် ဖြစ်စေ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ ကြွတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် မျက်လွှာချကာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ ဒကာ ဒကာမများ အကျိုးများစေဖို့ရန် ဆွမ်းဆက်ကပ်စေလိုသည့်အလို့ငှါ ဆွမ်းခံကြွခဲ့ပါတယ်။ နောက်လိုက်သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်ဆွမ်းခံကြွလျှင် ညီညာစွာ မြတ်စွာဘုရားက ရှေးကဦးဆောင် လျက်နောက်မှသံဃာတော်များတန်းစီကာ ဆွမ်းခံကြွခဲ့ပါတယ်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြရန် လျှောက်ထား ပါက ပင့်လျှောက်သောအိမ်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆွမ်းစားပြီးလျှင် တပည့်သံဃာများနှင့် အတူ ဒကာ ဒကာမများကို သစ္စာလေးပါးတရားတော်များကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းပြု လိုသောသူရှိပါက သာသနာ့ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းကာ ရဟန်းပြုပေးခဲ့ပါတယ်။

၂။ မွန်းတည့်ချိန် (နေ့လည် ၁၂-နာရီမှညနေ ၆-နာရီထိ)

ဤအချိန်သည် ရဟန်း သံဃာတော်များ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ သိလိုသည်များကို မေးမြန်းသောအချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအချိန်တွင် သိလို၍ မေးမြန်းသည်များကို ဖြေကြား ဟောကြား ဆုံးမတော်မူပြီး တရားထိုင်ရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို ပေးသောအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံးပြီးစီးသော် မိမိအခန်းအတွင်းသို့ ခေတ္တ ဝင်ရောက် အနားယူပြီး ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဒုက္ခရောက်မည့် ကယ်တင်သင့်သော သတ္တဝါများကို ကယ်တင်နိုင်ရန် စကြာဝဠာတစ်ခွင်လုံးကို ဖြန့်ကြက်ကြည့်ရှုတော်မူပါတယ်။ လိုအပ်ပါက သွားရောက် ကယ်တင်တော်မူပါတယ်။ မရှိပါက အခန်းအတွင်းကထွက်ပြီး ဓမ္မာရုံအတွင်း တရားနာယူရန် လာရောက်ကြကုန်သော ထောင်သောင်း များစွာသော ပရိသတ်တို့ကို တရားရေးအေးတိုက်ကျွေးခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြီးမြတ်သော မေတ္တာ ကရုဏာတော်နှင့်တန်ခိုးတော်တို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် ထောင် သောင်းသောပရိသတ်ကို ဟောကြားစေကာမူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းသည် မိမိ တစ်ဦးတည်းကို မြတ်စွာဘုရားမှ တိုက်ရိုက်ဟောကြားနေတော်မူသည်ဟု ခံစားခဲ့ကြရပါတယ်။ သတ္တဝါအားလုံး တို့အား တရားတော်၌နှစ်သက်မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်စေရန် ပါရမီအလိုက် အသိဉာဏ် ပိုမိုမြင့်သန်စေရန်

နှင့်သဒ္ဓါတရားတိုးပွားပြီး ဉာဏ်အလင်ပေါက်လာစေရန် ရည်သန်လျက် မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူ ခဲ့ပါတယ်။

၃။ ပထမယာမ် ညဉ့်ဦးပိုင်း (ညနေ ၆-နာရီမှ ည ၁၀-နာရီထိ)

ဤအချိန်အပိုင်းတွင် ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များကို နာကြားခွင့်ရ၍ အနီးကပ်သိလိုသည်များကို ပိုမိုနားလည်ရန် မေးမြန်းခွင့်၊ ဘဝင်မကျမှု၊ မရှင်းလင်းမှုများကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းခွင့်ရကြပါတယ်။ လူပရိသတ်များသည်လည်း ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားကို လာရောက်ဖူးမြော်ကြပါတယ်။

၄။ ဒုတိယယာမ် ညဉ့်အလယ်ပိုင်း (ည ၁၁-နာရီမှ ညဉ့်ဦးယာမ် ၂-နာရီထိ)

ဤအချိန်ပိုင်းတွင် ရဟန်း ရှင် လူအများ နားစက်၍ နတ်ဗြဟ္မာများ မြတ်စွာဘုရား ထံချဉ်းကပ်၍ သစ္စာတရားများကို နာယူကြပါတယ်။ နတ် ဗြဟ္မာတို့အား လူတို့မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ပါပေ။

၅။ တတိယယာမ် ညဉ့်နောက်ဆုံးပိုင်း အာရုံမတက်မီ (နံနက် ၂-နာရီမှ ၄-နာရီထိ)

ညဉ့်အနက်ဆုံး ၂-နာရီမှ ၃-နာရီအထိ မြတ်စွာဘုရားသည် စင်္ကြန်လျှောက်တော်မူပါတယ်။ ညဉ့် ၃-နာရီမှ နံနက် ၄-နာရီအထိ သတိဖြင့် နားစက်တော်မူပါတယ်။ ဤသို့ဖြင့် မနေမနားအချိန်ပြည့် တစ်နေ့တာလုပ်ငန်းများကို ပြီးမြောက်စေပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကရုဏာရှေ့ထား သတ္တဝါများ ကောင်းစားဖို့အလို့ငှါ မြတ်စွာဘုရား၏ များပြားစွာသော တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းစဉ်များသည် နေ့စဉ် ဤကဲ့သို့ ပြည့်နေခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားဖြစ်ပြီး လေးဆယ့်ငါးနှစ်ကာလပတ်လုံး တစ်နေ့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်နာရီမျှသာ နားစက်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ထိုသာသနာလေးဆယ့်ငါးဝါအတွင်း တရားတော်မြတ်များကို ဟောကြားရင်း နံနက်ပိုင်းတိုင်းတွင် စကြာဝဠာတစ်ခွင်ကို ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဖြန့်ကြက်ကာ မေတ္တာတော်များကို အနှိုင်းမဲ့ သတ္တဝါအားလုံးအပေါ်အား ပေးလွှတ်လျက် တရားတော်များကို အေးငြိမ်းချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သက်တော်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တွင် ဘုရားဖြစ်တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားသည် လေးဆယ့်ငါးဝါတိုင်တိုင် မနေမနားဟောကြားဆုံးမတော်မူခဲ့ပြီး သက်တော် ရှစ်ဆယ်တွင် ဘဝနိဂုံးအဆုံးသတ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမြန်းတော်မူခဲ့ပါတယ်။

LESSON 27**POOR SOPAKA**

Once there was a boy by the name of Sopaka belonging to a very poor family. When this boy was only seven years old his father passed away and his mother married another man who was very cruel, wicked and unkind. He always beat, scolded and shouted at small Sopaka who was very kind, innocent and good.

The step-father always thought, "This boy is a nuisance. He is good-for-nothing. I hate him but I cannot do anything to him because his mother loves him very much. What shall I do about him?"

One evening he said: "Dear son, let us go for a walk."

The boy was surprised that his step-father spoke to him so kindly and he thought, "My step-father never talked to me so kindly. But now he seems to be very good. Perhaps my mother may have asked him to be kind to me." So he readily went with his step-father.

The step-father took him to a cemetery where there were many smelly dead bodies here and there, tied Sopaka to one of them and left him there while the boy was crying, 'Father, please father, don't tie me to this smelly and dirty dead body. Please, father. please. I am frightened, father.'

Sopaka began to cry as loudly as he could. But his step-father went away without caring for him. As the night became darker and darker Sopaka's fear increased. There was nobody in the cemetery and the boy was so frightened that his hair stood on end and drops of sweat began to roll down from his body until he was fully wet with sweat. When he heard the noises of jackals, tigers, leopards and other wild animals he began to cry still louder. When he knew that he was all alone and there was nobody in this terrible place to help him, he saw a shining, noble looking and most handsome person with a very bright light coming towards him and heard Him speak in a most sweet voice: "'Sopaka, don't cry. I am here to help you, fear not.'" And in a moment, Sopaka, broke his bonds and

stood before the Buddha in the Jetawana Temple.

Sopaka could not believe his eyes and ears. Although the Buddha was staying very far away from the cemetery, yet He heard Sopaka's cry and, creating a very bright light, sent it towards the boy and made the ropes break by his power. When this poor boy came to the Temple the Buddha bathed him, gave him some food to eat, clothes to wear and consoled him.

When the wicked step-father returned home Sopaka's mother asked him, "Where is my son?"

"I don't know," said the wicked man, "he came home before me and I thought he was sleeping." But the mother could not sleep the whole night. She was crying and crying, thinking of Sopaka.

Next day early in the morning she thought. The Buddha knows all, past, future and present. I must go to the temple and ask the Buddha where my son is. So crying and weeping she went to the temple.

Then the Buddha asked her, "Why sister, are you crying?"

"O Lord," said the lady, "I have only-one son. Since last evening he is missing. My husband took him for a walk when he returned home he said that he did not know what had happened to my son."

"Don't worry sister. Your son is safe. Here he is," and so saying, the Buddha showed her Sopaka, now a monk, not as a boy. The mother was very happy to see her son again. After listening to the Buddha's teaching she thanked Him very much and went away as a follower of the Buddha.

သင်ခန်းစာ (၂၇)
သနားဖွယ် သောပါက

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အချိန်တွင် အလွန်ဆင်းရဲသော မိသားစု၌ သောပါက အမည် ရှိသော ကလေးငယ်တစ်ဦးရှိခဲ့ပါတယ်။ ထိုကလေး (၇) နှစ်အရွယ်တွင် သောပါက၏ဖခင် ဆုံးပါး သွားခဲ့ပြီး မိခင်သည် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပါတယ်။ နောက် ယောက်ျားသည် လွန်စွာရက်စက် တတ်ပြီး သနားကြင်နာမှုမရှိပေ။ ဖြူစင်ရိုးသားပြီး သနားကြင်နာတတ်သော သောပါကအပေါ်တွင် ထိုပထွေးသည် မောက်မာစွာ အော်ဟစ် ရိုက်ပုတ်ညှင်းဆဲတတ်ပါတယ်။

ထိုပထွေးသည် ဤသို့စဉ်းစားလေသည်။ " ငါ ဒီကလေးကို ကြည့်မရဘူး။ စာရင်း ရှုပ်ပြီး ဘာမှအသုံးမကျတဲ့ကလေးဘဲ။ ငါ မုန်းလိုက်တာ။ ဒါပေမယ့် သူ့အမေကလဲ ဒီကောင်လေးကို ချစ်တော့ ငါ ဘာမှလုပ်မရဘူး။ ငါ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ။ "

တစ်ညနေခင်းတွင် " သား - လမ်းလျှောက်သွားကြစို့ "

သောပါကလေးသည် သူ့ပထွေး သူ့ကို တခါမှ ဒီလိုစိတ်ကောင်းဝင်ပြီး ညင်ညင်သာသာ မဆက်ဆံဖူးသဖြင့် လွန်စွာအံ့အားသင့်ပြီး ငါ့ အဖေ ငါ့ ကို ဘယ်တုန်းက မှ ဒီလိုမခေါ်ဖူးဘူး။ ငါ့ အမေပြောထားလို့ ငါ့ကို ကောင်းကောင်းပြောတာဖြစ်ရမယ်ဟု စဉ်းစားမိပြီး၊ သူ့ပထွေးခေါ်ရာကို အလွယ်တကူ လိုက်ပါသွားခဲ့ပါတယ်။

သောပါက၏ ပထွေးသည် သူ့ကို လူသေကောင်များနှင့်ပြည်နှက်နေသော သုဿာန်ကို ရောက် သော် အလောင်းကောင်နှင့်တွဲ၍ ချည်နှောင်ကာ ပစ်ထားခဲ့ပါတယ်။ သောပါကသည် လွန်စွာကြောက် ရွံ၍ အဖေ ကျွန်တော်ကို ဒီရုံ့ရာ ပုပ်သိုး နံစော်နေတဲ့ အလောင်းကောင်းကြီးနဲ့ မထားခဲ့ပါနဲ့အဖေဟု တောင်းပန်ရှာခဲ့ပါတယ်။

သို့သော် သောပါက ဘယ်လောက်ပင် အော်ဟစ် ငိုကြွေး တောင်းပန်ပါသော်လည်း သူ၏ ပထွေးသည် ရက်စက်စွာထားခဲ့ကာ ထွက်ခွါသွားခဲ့ပါတယ်။ ညအမှောင်ထုက ပိုပိုပြီး နက်လာသော အခါ သောပါက အလွန်ပင် ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ လူသူတစ်ဦးမျှမရှိသော ထိုသုဿာန်

ကြီးတွင် သောပါကလေး တစ်ယောက်တည်း ကြောက်လွန်း၍ ကြက်သီးမွေးညှင်းထကာ ဇောချွေး များ တစ်ကိုယ်လုံးစိုရွဲသွားအောင်ပင် ပြန်လာပါတော့တယ်။ အနီးအနားမှ ဝံပုလွေ၊ မြေခွေး၊ ကျား၊ ကျားသစ်များ အစရှိသော တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ အသံများကို ကြားရသော် သနားစရာ သောပါကလေး ပို၍ အော်ဟစ် ငိုကြွေးကာ အော်၍ အကူအညီတောင်းရှာခဲ့ပါတယ်။ လူသူမနီး ထို သုဿာန်ကြီးတွင် သူ့ကို ကူညီမယ့်သူမရှိဟု သူ့အတွေးဝင်လာစဉ် အလွန်တရာမှ တောက်ပသော အလင်းတန်းများနှင့်ဝန်းရံထားသော အင်မတန်ချောမော ကြည်ညိုဖွယ် ကျက်သရေရှိသော မြတ်စွာ ဘုရား ကြွရောက်လာပြီး ချစ်သားလေး သောပါက မငိုပါတော့နှင့်၊ မကြောက်လေတော့နှင့်၊ ငါဘုရား ကူညီဖို့ရန်ရှိလာပြီဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သောပါကကို ချည်နှောင်ထားသော အနှောင်အဖွဲ့များ အကုန်လုံး ကွယ်ပျောက်ကာ မြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ချက်ချင်းရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

သောပါကသည် သူ၏ မျက်စိနှင့်နားများကို မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင် အံ့အား သင့်နေခဲ့ ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတော်နှင့်အလွန်ဝေးလံသော သုဿာန်မှ သောပါကလေး၏ ဒုက္ခဆင်းရဲဖြင့်ငိုကြွေးနေသည်ကို ကြားသိတော်မူပြီး၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်များကို သောပါကလေး မြင်သိနိုင်အောင်စေလွှတ်တော်မူသဖြင့် တန်ခိုးတော်များကြောင့် အနှောင်အဖွဲ့များမှ လွတ်မြောက်စေခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းတော်သို့ တန်ခိုးနှင့်ခေါ်ဆောင်ပြီးနောက် ရေချိုး သန့်ရှင်းပေးပြီး သောပါကလေးကို အစားအစာများကျွေးမွေး နွေးထွေးစေပြီး ချမ်းသာမှုကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ စိတ်ကိုလဲ နှစ်သိမ့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ရက်စက်သော ပထွေးအိမ်ကို ပြန်ရောက်သော် သောပါကလေး၏ မိခင်သည် ငါ့ရဲ့သား ဘယ်မှာလဲဟု မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

ငါလဲမသိဘူးလေ။ သူ ငါ့အရင် အိမ်ပြန်သွားပြီး အခုလောက်ဆို ရောက်နှင့်နေလောက်ပြီ။ အိပ်နေသလား ငါ မသိဘူးဟု ပြောခဲ့ပါတယ်။ သောပါကလေး၏ မိခင်သည် စိုးရိမ်စိတ်နှင့်သား အကြောင်းတွေးကာ တစ်ညလုံးငိုယို ပူဆွေးပြီး အိပ်မပျော် ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

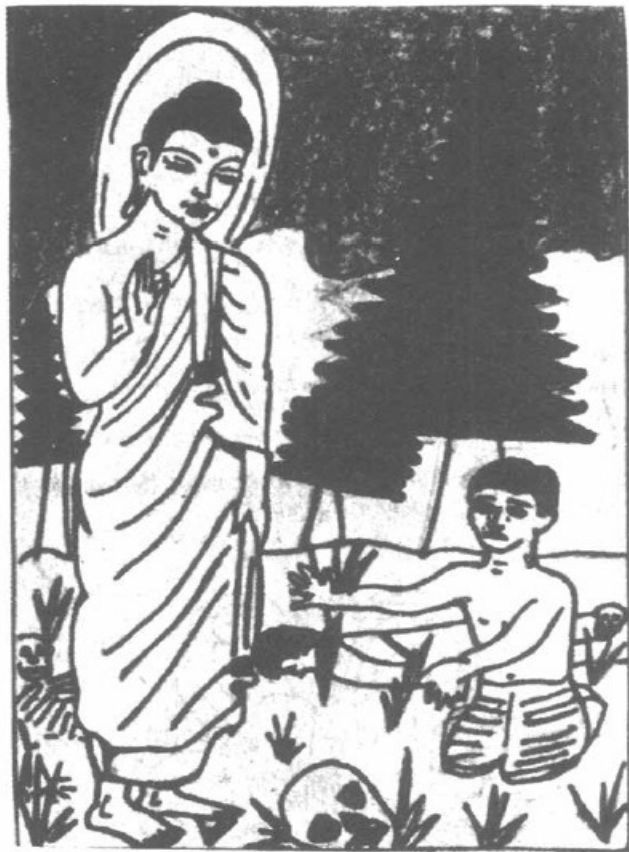
နောက်နေ့နံနက်စောစောတွင် သူမသည် “မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော အတိတ် အနာဂတ်တို့ကို သိမြင်နိုင်၍ ငါ့ရဲ့သားလေး ဘယ်မှာရှိလဲဆိုတာကို သိလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားကာ

မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်သို့ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ထွက်ခွါလာခဲ့ပါတယ်။

ချစ်သမီး ဘာကြောင့် ငိုကြွေးရသနည်းဟု မြတ်စွာဘုရားက မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားငယ်လေးသည် မနေ့က ညနေခင်း အချိန်က တပည့်တော်မ ခင်ပွန်းနဲ့လမ်းလျှောက်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားပြီး အိမ်မပြန်လာသဖြင့် ခု သူဘယ်ရောက်နေသလဲ တပည့်တော်မ သိလိုပါသည်ဘုရား။

မစိုးရိမ်နဲ့တော့ ချစ်သမီး၊ ချစ်သမီး၏သားငယ်သည် ကျောင်းတော်မှာ လုံခြုံစွာ ရောက်ရှိနေ ပါတယ်။ ကြည့်လော့။ မြတ်စွာဘုရားသည် သောပါကလေးကို ကလေး သဖွယ်မှ အသွင်ပြောင်းပြီး ကိုရင်အဖြစ်ဖြင့်ရှိသည်ကို ပြလေသော် မိခင်သည် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သောပါကလေး၏မိခင်ကို တရားရေးအေး တိုက်ကျွေး ဟောကြားလေရာ မိခင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို လွန်စွာကျေးဇူးတင်လေပြီး ဥပါသိကာမအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

The Buddha projects his image before the child Sopaka to protect and to console him in the cemetery at midnight"